

ΣΑΝ
ΣΗΜΕΡΑ

ΤΕΛΕΙΑ ΚΑΙ... ΠΑΥΛΑ

Γράφει ο Γιώργος Μεσσάρης → georgemessaris@gmail.com

Γεγονότα

1897 - Λαμβάνει χώρα η ατυχής για τον ελληνικό στρατό Μάχη των Φαρσάλων, μία εκ των κυριότερων μαχών του Ελληνοτουρκικού Πολέμου του 1897.

1920 - Ιδρύεται στην Άγκυρα η Μεγάλη Εθνοσυνέλευση της Τουρκίας, η οποία καταγγέλλει την κυβέρνηση του σουλτάνου Μωάμεθ ΣΤ΄ και ανακοινώνει την προετοιμασία ενός προσωρινού συντάγματος.

1941 - Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος: η ελληνική κυβέρνηση και ο βασιλιάς Γεώργιος Β΄ της Ελλάδας εγκαταλείπουν την Αθήνα πριν την εισβολή της Βέρμαχτ.

1944 - Γερμανική Κατοχή: Οι Γερμανοί κατακτιπές εισβάλουν στους Πύργους Κοζάνης (τότε Κατράνιτσα) και πυρπολούν το χωριό. Πολλοί χωριανοί κάπκαν ζωντανοί, άλλοι σκοτώθηκαν εν ψυχρώ, βιάστηκαν κοπέλες και το χωριό κάπκε ολοσχερώς. Τα θύματα του ολοκαυτώματος των Πύργων, ανέρχονται σε 368 (κυρίως γυναικόπαιδα). Αυτό ήταν το δεύτερο μεγαλύτερο ολοκαύτωμα από τους Γερμανούς μετά από αυτό των Καλαβρύτων.

1967 - Ο Σογιούζ 1 εκτοξεύεται σε τροχιά μεταφέροντας τον κοσμοναύτη Βλαντιμίρ Κομάρωφ, ο οποίος σκοτώνεται κατά την επάνοδο στη Γη.

2010 - Η Ελλάδα γίνεται η πρώτη χώρα της Ε.Ε. που προσφεύγει στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Χωρίς να προηγηθεί δημοψήφισμα όπως ορίζει το Σύνταγμα της Χώρας η Ελληνική κυβέρνηση υπέβαλε αίτηση για διμερή δάνεια από τα υπόλοιπα Κράτη Μέλη της Ευρωζώνης που έχουν κοινό νόμισμα το ευρώ. Συνέχεια αυτού ήταν η συνομολόγηση της σύμβασης δανειακής διευκόλυνσης ύψους 80.000.000.000 ευρώ στις 8 Μαΐου του 2010.

Γεννήσεις

1839 - Γεώργιος Αλ. Μαυροκορδάτος, Έλληνας ιστοριοδίφης

1889 - Δημήτριος Νότη Μπότσαρης, Έλληνας στρατιωτικός και πολιτικός

1891 - Σεργκέι Προκόφιεφ, Ρώσος συνθέτης

1905 - Κώστας Περρίκος, Έλληνας στρατιωτικός και αντιστασιακός

1916 - Γιάννης Μόραλης, Έλληνας ζωγράφος

1928 - Σίρλεϊ Τεμπλ, Αμερικανίδα ηθοποιός

1930 - Σιλβάνα Μάνγκανο, Ιταλίδα ηθοποιός

1954 - Μάικλ Μουρ, Αμερικανός κινηματογραφιστής και ακτιβιστής

1963 - Πολ Μπελμοντό, Γάλλος οδηγός αγώνων

1967 - Μελίνα Κανακαρίδη, Αμερικανίδα ηθοποιός

1977 - Γιώργος Λιανός, Έλληνας τραγουδιστής

Θάνατοι

303 - Άγιος Γεώργιος

1821 - Ησαΐας, επίσκοπος Σαλώνων

1827 - Γεώργιος Καραϊσκάκης, Έλληνας στρατάρχης

1843 - Θεοδώρητος Βρεσθένης, Έλληνας ιερέας και αγωνιστής

1950 - Περικλής Καλλιδόπουλος, Έλληνας στρατιωτικός

1968 - Αντώνιος-Γρηγόριος Βουτσίνος, Έλληνας καθολικός αρχιεπίσκοπος

1986 - Ότο Πρέμινγκερ, Αμερικανός σκηνοθέτης

1998 - Κωνσταντίνος Καραμανλής, Έλληνας πολιτικός

2007 - Μπορίς Γιέλτσιν, Ρώσος πολιτικός

Ευχή ή κατάρα;

Ο δρόμος της μετανάστευσης είναι η μόνη διέξοδος για ένα υψηλό ποσοστό Ελλήνων που ήθελαν (και θέλουν) ένα καλύτερο αύριο για τους ίδιους και την οικογένειά τους.

Το 'χει το DNA του Έλληνα να μην τον χωράει ο τόπος του.

Από χιλιάδες χρόνια πίσω, πότε η ανάγκη και πότε η ακόρεστη αγάπη του για περιπέτεια και η δίψα του να γνωρίσει νέους τόπους, είχαν σαν αποτέλεσμα να εγκαταλείπει τον τόπο που γεννήθηκε και να παίρνει το δρόμο για την ξενιτειά.

Στην αρχαιότητα άφηνε την πατρώα γη για να δημιουργήσει αποικίες άλλοτε με την εντολή της πόλης-κράτους και άλλοτε με δική του ατομική πρωτοβουλία. Σε πολλές περιπτώσεις οι αποικίες που δημιουργούσε ανθούσαν σε βαθμό που ξεπερνούσαν σε δύναμη τη μητέρα πόλη. Ήταν μέσα από αυτές τις αποικίες που το ελληνικό πνεύμα εξαπλώθηκε στα πέρατα του τότε γνωστού κόσμου.

Στα νεώτερα χρόνια, σχεδόν από τη σύσταση του νέου ελληνικού κράτους, ο Έλληνας έπαιρνε, και παίρνει, των ομματιών του πηγαίνοντας στα πέρατα του κόσμου για να εξασφαλίσει ένα καλύτερο αύριο στον ίδιο και την οικογένειά του.

Ένας από αυτούς είμαι και εγώ αφού το Γενάρη του 1970, εν μέσω χούντας, έφυγα από τον τόπο που έκανα τα πρώτα βήματά μου. Όχι, δεν ήταν τα αντικουντικά μου αισθήματα ή η αντιστασιακή μου δράση (με το αυστηρό νόημα της λέξης) που με έκαναν να πάρω το δρόμο της ξενιτειάς. Μπορεί να ένιωθα πολύ άβολα με το στρατιωτικό καθεστώς αλλά εκείνο που έπαιξε πρωτεύοντα ρόλο στην απόφασή μου να πάω «σε άλλη γη σε άλλα μέρη» ήταν το κυνήγι ενός καλύτερου αύριο. Έτσι βρέθηκα στην άκρη του κόσμου, στην Αυστραλία, και θα πρέπει να ομολογήσω ότι δεν το μετάνιωσα. Η χώρα αυτή μου πρόσφερε πολλά όπως και εγώ της πρόσφερα τη ζωντανία της νιότης μου. Δούλεψα σκληρά και δημιουργικά και με αντάμειψε.

Μέσα στους κόλπους της ελληνικής παροικίας αλλά και της ευρύτερης αυστραλιανής κοινωνίας ζυμώθηκα, έδωσα και πήρα.

Στη χώρα αυτή έμαθα τι σημαίνει τάξη, ευπρέπειση, σεβασμός στους νόμους, ευνομία, κράτος δικαίου.

Η μετανάστευση μου κράτησε πάνω από 40 χρόνια - πολύ περισσότερα από όσα είχα αρχικά υπολογίσει.

Οι λόγοι που με οδήγησαν στην απόφασή μου να επιστρέψω στα πατρώα εδάφη είναι πολλοί. Θα αναφέρω μόνο έναν και αυτός δεν ήταν άλλος από το νόστο. Είναι αυτό το ακαταμάχητο συναίσθημα που κυριολεκτικά σε κυριεύει όταν κάποια στιγμή νιώσεις ότι ολοκληρώθηκε ο κύκλος σου στη νέα σου πατρίδα, ότι είχαν πια εκλείψει αυτά που σε ώθησαν να μεταναστεύσεις.

Είναι μια δύσκολη, όμως, απόφαση. Από τη μια ο νόστος και από την άλλη οι δεσμοί που έχεις αναπτύξει με τη νέα σου πατρίδα. Το γιο που πρέπει να αφήσεις πίσω, τους φίλους και όλους αυτούς με τους οποίους -στο διάβα του χρόνου- συνδέθηκαν επαγγελματικά.

Τελικά, όπως προανέφερα, ο νόστος για την πρώτη πατρίδα νίκησε και επέστρεψα στην Ελλάδα.

Και ενώ και πάλι δεν έχω μετανιώσει για την απόφαση αυτή, υπάρχουν στιγμές που σε κυριεύουν αντικρουόμενα συναισθήματα.

Είσαι ευτυχής που ζεις στον τόπο που είδες το φως της ζωής αλλά την ίδια στιγμή σου λείπει η δεύτερη πατρίδα. Η πρώτη είναι η ζωή σου και η δεύτερη η πνοή σου.

Ιδιαίτερα όταν κάνεις συγκρίσεις για τον τρόπο που σε αντιμετωπίζει το κράτος, θλίβεσαι, πληγώνεσαι! Γύρω, όμως, από αυτό το θέμα θα ασχοληθώ την άλλη εβδομάδα. Πολλοί υποστηρίζουν ότι είναι ευχή να γνωρίσεις δύο πατρίδες. Άλλοι πάλι το θεωρούν κατάρα.

Προσωπικά πιστεύω ότι είναι και τα δύο μαζί. Ευχή και κατάρα που εναλλάσσονται και σε ταλανίζουν.

Η ζωή, όπως όλοι γνωρίζουμε, είναι γεμάτη επιλογές. Ο κύβος ερρίφθη και εγώ απλά ακολουθώ την προσαγή του...

Μέσα στους κόλπους της ελληνικής παροικίας αλλά και της ευρύτερης αυστραλιανής κοινωνίας ζυμώθηκα, έδωσα και πήρα.

Οποιοδήποτε σχόλιό σας μπορείτε να το στείλετε στο ΜΜΕ που φιλοξενεί το δημοσίευμα ή στην ηλεκτρονική μου διεύθυνση και εγώ θα το μεταβιβάσω: georgemessaris@gmail.com
Οι τελευταίες παραγωγές ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ του Γιώργου Μεσσάρη:

1: «Σκιές Του Χθες» - Ένα οδοιπορικό στα εγκαταλεημένα χωριά της Κεφαλονιάς και της Ιθάκης. Στα ελληνικά με αγγλικούς υπότιτλους. Διατίθεται σε μέμορι στικ.
2: ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΑ ΚΑΙ ΙΘΑΚΗ - ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ. Διατίθεται σε DVD σε τέσσερις γλώσσες. Για να τα αποκτήσετε επικοινωνήστε με τον ίδιο στην ηλεκτρονική διεύθυνση georgemessaris@gmail.com